

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นายวิศรุต แดงจาง

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีวศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.แสนย์ สายศุภลักษณ์	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนูญ สุติศา	กรรมการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี และศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานใน โรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นแกนนำการใช้หลักสูตรหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และโรงเรียนที่กำลังพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น จำนวน 19 แห่ง รวมกลุ่มตัวอย่าง 122 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ที่ได้รับการตรวจสอบได้ค่าความเชื่อมั่น .936 ได้รับแบบสอบถามและสามารถนำมาใช้คำนวณได้ร้อยละ 80.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่มีปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีน้อย แต่พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้สำรวจอาชีพหลักหรืออาชีพรองและภูมิปัญญาในท้องถิ่น ครูมีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นน้อย ครูจึงยังคงลอกเนื้อหาสาระในหลักสูตรเก่า ในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่จัดประชุมครูเพื่อชี้แจงและแบ่งงานให้ครูแต่ละคนเขียนสาระวิชาที่สอนตามกรอบที่ทางราชการกำหนดแล้วส่งให้ผู้บริหาร ส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าภูมิปัญญามีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นน้อยและสอนไม่เป็น โรงเรียนส่วนใหญ่ยังใช้วิธีสอนแบบเดิมและสอนโดยครู ครูมีความเห็นว่าผู้บริหารใส่ใจหรือให้ความสำคัญเรื่องอื่นมากกว่างานวิชาการ อย่างไรก็ตามเมื่อจำแนกตัวแปรเป็นกลุ่มพบว่า

ในภาพรวมครูและผู้บริหารเห็นว่าตนเองมีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นมาก แต่เมื่อพิจารณาดูเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นน้อย โรงเรียนส่งผู้บริหารที่เกี่ยวข้องไปเข้ารับการอบรมน้อย ในภาพรวมครูและผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนมีวิธีการบริหารการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีที่เหมาะสม แต่เห็นว่าโรงเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำการพัฒนาหลักสูตรน้อย ในภาพรวมครูและผู้บริหารเห็นว่าชุมชนมีศักยภาพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นมาก แต่เห็นว่าภูมิปัญญาให้ความร่วมมือจัดการเรียนการสอนร่วมกับครูน้อย ในภาพรวมครูและผู้บริหารเห็นว่า การนำหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีไปใช้มีปัญหาเล็กน้อย แต่เห็นว่าโรงเรียนกำหนดให้ครูประจำวิชาสอนร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นน้อย โรงเรียนจัดส่งนักเรียนให้ไปเรียนในชุมชนเพียงบางครั้ง

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยีของโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรเป็นรูปแบบ “โรงเรียน + ครูผู้สอน+ ภูมิปัญญาและ +คณะกรรมการ โรงเรียนร่วมกัน ดำเนินการพัฒนา” มากที่สุด รองลงไปได้แก่รูปแบบ โรงเรียน +ครูผู้สอน + ชุมชนร่วมกันดำเนินการพัฒนา ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ในภาพรวมเพศชาย-เพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีวุฒิสูงสุดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีวุฒิพื้นฐานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ผู้ทำงานในโรงเรียนที่ตั้งในพื้นที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน และผู้ตอบที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่าผู้ที่ต่างกัน ได้แก่ อาจารย์ ผู้สอนกลุ่มวิชาท้องถิ่นและผู้บริหาร โรงเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวด/หัวหน้าสาขาวิชา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

Thesis Title Local Curriculum Development of Occupational and Technological Strand in Secondary Schools, Chiang Mai Province

Author Mr.Visarut Tangchuang

Degree Master of Education (Vocational Education)

Thesis Advisory Committee

Lect. Dr. San Saisupharak Chairperson

Asst.Prof. Manoon Sutika Member

ABSTRACT

The objectives of this study were to study 1) local curriculum development of occupational and technological strand and 2) alternative ways of doing curriculum development in secondary schools in Chiang Mai province. Samples were 122 teachers, heads of occupational and technological department, and school administrators who currently work in 19 Basic Education Curriculum 2544 pilot project schools and local curriculum developing schools. Questionnaires, with .936 reliability coefficient, were administered to collect data. 80.26 percent of questionnaires was returned and usable. Findings of this study are as follows:

Secondary schools in Chiang Mai province have minor strand in local curriculum development. However, it was obviously found that most of them did not do community occupations, and local wisdoms surveys. Teachers copied most of subject matters from the previous curriculum. Most schools facilitated the curriculum development by calling staff meeting to inform each person mission. Teachers were assigned to write down their own subject matters in the forms provided and finally submitted to school administrators. Most of the samples trusted that local wisdoms had insufficient knowledge on curriculum development and no teaching skills. Most of teachers are still teaching the same patterns as before. Teachers observed that school administrators paid more attention on other duties that academic affairs. However,

when factors were group classified and analyzed, it was found that teachers and administrators sense that they had sufficient capability to handle local curriculum development. On the contrary, when looking at by item, it was found that teachers had insufficient knowledge on curriculum development, schools rarely sent administrator-in-charge to participate in curriculum development workshops. Teachers and administrators sense that schools administered local curriculum development efficiently. On the contrary, when looking at by item, it was found that schools rarely invited experts to give recommendations or suggestions. Teachers and administrators sense that communities had high capacities and high curriculum development participation. But communities, as well as, local wisdoms were little cooperative on educational activities. Teachers and administrators sense that there was minor problem on curriculum implementation. But teachers felt that they rarely cooperatively taught with local wisdoms. Schools sometimes sent students to study in community learning resources.

There were 2 most favorite models of local curriculum development of occupational and technological : 1) “school + teachers+ local wisdom and + school committee” and 2) “school + teachers + community”. According to the hypotheses testing, they were found that : There was no significant different on local curriculum development strand regarding to different sex; there was no significant different on local curriculum development strand regarding to different highest educational degree holders; there was no significant different on local curriculum development strand regarding to different educational background; there was no significant different on local curriculum development strand regarding to different school locations. But there were significant different on local curriculum development strand regarding to different pairs of status. They were : 1) teachers and administrators 2) school administrators and heads of occupational and technological department.